

Рецензија

Психијатрија је после Другог светског рата, тачније током друге половине XX века, после хирургије, доживела максимални развој у склопу неуронаука.

Форензичка психијатрија, као део психијатрије, интерпонована између права и медицинске, односно, клиничке психијатрије, одвајкада представља веома важну и изнијансирану дисциплину која по свом значају превазилази оквире и једне и друге јер подлеже контроли јавног мњења. Ако форензички психијатар у улози вештака на суду не пружи праву слику о учиниоцу кривичног дела, а суд донесе неадекватну пресуду, добром делом уважавајући мишљење експерта судске психијатрије, онда се у јавности губи поверење и у институцију судства и форензику као науку.

Доцент др Ратко Ковачевић се прихватио веома суптилног задатка да понуди штиво које би било преточено у књигу форензичке психијатрије. Деликатност задатка аутора јесте у захтеву и потреби да приближи и максимално обједини право и психијатрију. Нема сумње, кроз дугогодишњу праксу клиничког психијатра аутор је успео да постане познат и тражен судски психијатар свестан чињенице да право не може у потпуности да уважи психијатријска становишта као и да психијатрија не може да испуни све што право захтева.

Књига, *Форензичка психијатрија* доцента др Ратка Ковачевића садржи сву материју која треба да пружи знања и информације студентима Правног факултета и сродних наука.

Прво поглавље "Уводна разматрања" у одмереном обиму дефинише појам, приказује предмет и значај, прати историјски ток и концепте савремене форензичке психијатрије. Ово поглавље завршава се обрадом дидактичког приступа особама из категорије преступничке популације.

Друго поглавље, посвећено анализи психичких функција и описивању психопатолошких феномена на темељу којих се гради психијатријско закључивање о моделима нормалности и аномалности обрађено је у складу са принципима и мерилима које заступа београдска психијатријска школа.

Приказ и дескрипција сваке психичке функције и њених поремећаја завршава се зналачким указивањем на форензички значај сваког појединачног симптома у криминалном понашању одређене личности.

На такав начин ово поглавље интегрално обрађује свест, пажњу, опажање, памћење, мишљење, афективитет (емоционалност), интелигенцију, вољу, нагоне, мотивацију, као и класификацију преступника на бази особина личности.

Трећи, тзв. "Општи део" обухвата специјална психијатријска оболења и поремећаје понашања из групе неуроза, психоза, менталне ретардације, епилепсија, хроничног мажданог синдрома и болести зависности.

После психијатријског дела увек следи осврт на форензичку важност могућих поремећаја сваког од датих оболења које познаје данашња психијатрија.

У одељку под бројем четири аутор је на маестралан начин пружио суштину психијатријских вештачења и психијатара као вештака у кривичном и грађанском поступку. Обрадио је вештачење урачунљивости, вештачење пословне способности и друге бројне улоге судског психијатра.

У последњем поглављу аутор свеобухватно говори о агресији и деликтима против живота и тела, сексуалним деликтима и имовинским деликтима. Ово поглавље документовано је примерима из богате форензичке праксе аутора као психијатријског експерта на суду. Посебан осврт аутор је учинио приказујући малолетничку делинквенцију и прикладне васпитне мере.

Аутор је књигу написао лаким, јасним стилом и у обиму који одговара потребама психијатријске едукације правника.

Са задовољством предлажем Већу Правног факултета да се рукопис др Ратка Ковачевића прихвати као редовни уџбеник за предмет правна медицина.

Ову књигу посебно препоручујем као приручник у раду лекарима психијатрима као и дипломираним правницима а нарочито судијама, тужиоцима и адвокатима.

Рецензент :

Проф. др Димитрије Миловановић,
неуро психијатар

У Београду
28. јул 2000. год.